

Nr 12.

Ankom till Riksdagens kansli den 7 mars 1911 kl. 2 e. m.

*Utlåtande, i anledning af väckta motioner om pension åt filosofie
doktorn Henrik Ragnar Törnebladh.*

I likalydande motioner hafva inom Första kammaren under nr 53 herrar *Fränckel* och *Wallenberg* samt inom Andra kammaren under nr 107 herr *Svensson* i *Skyllberg* jämte två andra af kammarens ledamöter föreslagit, att Riksdagen måtte bevilja filosofie doktorn *Henrik Ragnar Törnebladh* en årlig pension att under hans återstående lifstid af riksbankens medel med 2,400 kronor utgå från och med den 1 april 1911.

Till stöd härför hafva motionärerna anført:

»Filosofie doktorn *Henrik Ragnar Törnebladh* valdes den 28 mars 1884 till fullmäktig i Sveriges riksbank och utsågs omedelbart därefter af herrar fullmäktige till vikarierande deputerad. Snart blef han ännu mera intimt fästad vid det dagliga arbetet inom banken, då han den 15 maj nyssnämnda år utsågs att såsom deputerad leda den inre förvaltningen därstädes. Vid omorganisationen år 1901 blef *Törnebladh* andre deputerad och har i denna egenskap tjänstgjort intill den 15 mars 1907. Under tiden 16 mars 1907—15 mars 1910 kvarstod *Törnebladh* såsom fullmäktig, men tjänstgjorde därunder under längre tider såsom tillförordnad andre deputerad. Förliedet år anhöll *Törnebladh* att icke ifrågakomma vid då skeende val af fullmäktige, men han kvarstod emellertid och kvarstår ännu såsom suppleant, och har han under denna tid vid olika tillfällen varit inkallad till tjänstgöring såsom fullmäktig och förordnad såsom andre deputerad.

Då *Törnebladh* inom kort lär anhålla att icke blifva återvald såsom suppleant, kan han blicka tillbaka på ett 27-årigt, synnerligen förtjänst-

Bihang till Riksd. prot. 1911. 6 Saml. 1 Afd. 9 Häft. (Nr 12).

fullt arbete i riksbankens tjänst, och det synes oss därför, som om Riksdagen borde visa sitt erkännande däraf genom att bereda honom en tryggad ålderdom, när han nu vid fyllda 78 års ålder drager sig tillbaka från det sista af de många olika, ansvarsfulla värf, som Riksdagen lagt på hans skuldror.

Med afseende på beloppet hafva vi föreställt oss, att detta lämpligen kunde sättas till 6,000 kronor. Då emellertid Törnebladh redan såsom f. d. lektor uppbär en pension af 3,600 kronor, torde detta belopp böra afgå från den här afsedda pensionens totalbelopp och sålunda beviljas en fyllnadspension af 2,400 kronor att utgå af riksbankens medel.»

Lika med motionärerna anser äfven utskottet det vara synnerligen lämpligt, att Riksdagen gifver uttryck åt sitt erkännande af den betydelsefulla insats, doktor Törnebladh gjort för riksbankens utveckling under sitt mångåriga och förtjänstfulla arbete bland bankofullmäktige. Utskottet vill därför helt ansluta sig till förslaget om beviljande af en årlig pension till doktor Törnebladh att med angifvet belopp utgå af riksbankens medel, men finner med afseende på tidpunkten, från hvilken pensionen bör utgå, det vara lämpligare, att densamma bestämmes till den dag, då doktor Törnebladh afgår från sin befattning såsom suppleant för bankofullmäktige.

Utskottet hemställer alltså,

att Riksdagen måtte bevilja filosofie doktorn Henrik Ragnar Törnebladh en årlig pension att under hans återstående lifstid af riksbankens medel med 2,400 kronor utgå från och med den dag, han afgår från sin befattning såsom suppleant för bankofullmäktige.

Stockholm den 7 mars 1911.

På bankoutskottets vägnar:

WERNER G. VON SCHWERIN.